

det? Er det f.eks. sådan, at Kristeligt Folkeparti er af den opfattelse, at det var en rimelig måde, det foregik på – jeg tænker på de afstemninger, der så ikke kom, men det forløb, der var omkring Irakkrisen, og hvor det viste sig, at FN ikke kunne følge op på de 17 resolutioner, man havde vedtaget om Irak?

Jeg synes altså, at der er nogle åbenstående spørgsmål i det her, som savner en uddybning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

I forhold til spørgsmålet om den anden pind i forslaget til vedtagelse om at styrke det danske bidrag til FN's udviklingsarbejde, så går det helt klart på en økonomisk styrkelse, altså et øget bidrag samlet set til FN's udviklingsarbejde. Hvis det stod til Kristeligt Folkeparti alene – det står der ikke noget om i forslaget til vedtagelse; det er altså at styrke det samlede danske bidrag – så ville det da i høj grad være UNDP, som skulle styrkes i den her sammenhæng.

Det er klart, at skiftende regeringer – det gælder faktisk også den tidligere regering – fra tid til anden har ændret på bidragene til FN's organisationer, også lidt afhængigt af, hvorvidt man fandt, at de midler, der blev betroet organisationerne, blev forvaltet effektivt. Vi synes, det er helt oplagt, at man selvfølgelig må gøre sig de overvejelser, både for så vidt angår de midler, der ydes multilateralt, og selvfølgelig også for så vidt angår de midler, der ydes bilateralt, altså direkte fra dansk side.

I forhold til hele diskussionen om Sikkerhedsrådets rolle i forbindelse med Irakkrisen kan jeg ikke nå at redegøre meget for forløbet. Man kan jo sige, at det var kønt eller ikke kønt, men Sikkerhedsrådet arbejder altså sådan, som de 17 medlemmer beslutter sig for det skal arbejde. Sikkerhedsrådet er jo ikke en eksakt størrelse. Det er det, medlemslandene gør det til.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det var jo ikke meget svar på de sidste spørgsmål, jeg stillede omkring bl.a. reformprocessen. Men i forhold til det, som står i vedtagelsen her, at man vil styrke det danske bidrag til FN's udviklingsarbejde, var der et ret klart svar om, at det handlede om økonomi. Man vil nu fylde flere penge i FN-kassen, og det var UNDP, man vil styrke.

Man kan jo have forskellige opfattelser af det her, men det, der i hvert fald står fast, og som burde være en dansk holdning, var, at man til gengæld for økonomisk støtte må kræve kontrol med, at midlerne går i de rigtige lommer. Og der er jo desværre store problemer. Der har været store skandalesager omkring de bidrag, der gives. De har været oprullet i pressen, og derfor er det jo betænkeligt, synes jeg og Dansk Folkeparti, at man bare udstikker sådan en blankocheck og skriver: Nu skal vi styrke det danske bidrag til FN's udviklingsarbejde.

Men jeg vil godt spørge hr. Jann Sjursen: Hvor mange penge handler det om? Har man lavet en aftale med nogle partier i Folketinget eller med regeringen om de penge? Er det i forbindelse med finansloven, de penge skal sættes af, eller hvor regner man med, at pengene skal komme fra? Det er da meget interessant at få at vide. I og med at Dansk Folkeparti gennem de sidste par år har lagt stemmer til to finanslove, er det interessant at høre, hvilke aftaler der er indgået. Det må vi lige tage hensyn til, når der skal kigges på finansloven for næste år.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Nu er det her jo ikke lige tiden og stedet, synes jeg, at forhandle finanslov. Det kunne selvfølgelig være meget rart, især hvis det ikke var Dansk Folkeparti, der fik de afgørende stemmer, det skal jeg da ærligt vedgå. Det tager vi til den tid.

Men der er tale om øgede bidrag til FN's udviklingsarbejder, og til hvilke organisationer det måtte være, og hvordan det ser ud, synes jeg er en debat værd på et andet tidspunkt og i en anden sammenhæng.

Så vil jeg godt anholde hr. Peter Skaarups givne indtryk af, at FN's bistandsmidler er fuldstændig uden for kontrol, og at de kastes i grams, og hvad de ellers gør. Det gør de ikke. De er også kontrolleret, ligesom den danske ulandsbistand er.

Så vil jeg sige, at det, der ligger i forhold til de reformarbejder – det havde jeg ikke tid til at svare så godt på før, det erkender jeg – er jo bl.a., at man bygger videre på de udspil, danske regeringer tidligere har fremlagt, bl.a. i 1997, og også det, som blev fremlagt på basis af fællesnordiske initiativer. Der er taget initiativ til, at de skal fortsætte og aktualiseres i forhold til den nuværende situation.